

*Trianonra emlékező beszéd a Debreceni Városvédő és -szépítő
Egyesület rendezvényén 2014. június 3-án*

Tisztelt Megemlékezők, Kedves Barátaim!

A trianoni diktátum (nem döntés és nem is békeszerződés!) alapján Magyarország területe majd negyedére, lélekszáma a harmadára csökkent. Az elvesztett területeket szomszédos, nyelvében és földrajzi jellegében más országokhoz csatolták, amelyek aztán módszeresen igyekeztek a magyar lakosságot beolvasztani, elüldözni. A nagyhatalmi, győzelemittas döntéshozók kétségbeejtően nemtörődömök és félretájékoztattak voltak a szétszakítandó Monarchia magyar országrészének helyzetéről, földrajzáról, történelméről. Ennek is köszönhető, hogy készségesen kielégítették a zsákmányra, területszerzésre éhes szomszédainkat.

A Kárpát-medence pedig földrajzi és szerves természeti egységet képez. Itt állt fenn évszázadokig a Szent Korona országa, amely állami, szintén egységes társadalmi keretet biztosított az itt élő népeknek. Bevett szokás Szent Istvántól kezdődően hangoztatni a Kárpát medence állami egységének megteremtését, de már újra tudjuk, hogy a római birodalmi hódítások kora után Attila királyunk az itt élő népeket egy erős birodalomban egyesítette, amelyet a manapság avar kornak nevezett átmenet kötött az Árpád-féle visszatéréshez. Nyugathoz törleszkedő áltudósok vetették el saját krónikáinkat, hagyományainkat, sokszor valós eseményből kiinduló legendáinkat, hagyták figyelmen kívül az itt élő népek műveltségi egységét, próbálták nyelvünket szedett-vedettként beállítani, és még sorolhatnám a magyarsággal érthetetlenül ellenséges kiindulású tevékenységeket múltunk feltárásával kapcsolatban.

Újabb tudományágak eredményei (pontosabb kormeghatározás, anyagszerkezet-vizsgálat, vércsoport-meghatározás, génvizsgálatok stb. már az eddig rendelkezésre álló anyagok alapján is döntögették a hivatalos álláspontokat. Márciusban, a Déri Múzeumban volt egy időszaki kiállítás „*Megmentett örökség - Kincsek Európa szívéből*” címmel. Az utóbbi években – köszönhetően többek között az autópálya építkezéseknek – a Kaukázustól a Kárpát-medencével bezárólag hihetetlen mennyiségű régészeti lelet került elő.

A kiállítást ismertető régészt megkérdeztem: az itteni leletanyagnak az eddigi elfogadott idő- és osztályozási rendbe történő beillesztésénél nem találtak-e olyan lelettel, amely nem illett be sehová? A válasz a hallgatóság körében meglepetést okozott: nem néhány esetben, hanem a leletek többségénél áll fenn ez a gond.

Számomra már ez nem volt annyira meglepő. Tavasszal Kovásznán egy tudományos tanácskozáson vettem részt, amelyen több tudományágból jött kutatóktól előadások hangzottak el őstörténetünkkel kapcsolatban. Egy filmet is levetítettek, amely számomra a rég várt választ adta meg. A Kaukázustól a Kárpát-medencével bezárólag évtizedek óta folynak feltárások, amelyek feldolgozása még ezután is éveket vesz igénybe, de már most megállapítható:

Kb. Kr. u. 400-800-ig terjedő időszakban egy óriási területen életvitelében, műveltségében egységesnek mondható népcsoport élt, településekben is és sztyeppei, állattartó életformában is. Ez a régészeti feltárásokat és elemzéseket végző nemzetközi munkacsoportok véleménye!

Gondolkodjunk! Kr. u. 400-800! Mi ez az időszak és a terület? Bizony ezek a hun-avar-magyar kornak nevezett századok és az állítólagos magyar vándorlások, az ide-oda helyezett „őshaza” területe. A Kaukázus északi vidékétől az Alpok keleti oldaláig.

Hogy nehezen tartható a magyar őstörténetnek egy célzatosan megcsinált, főként az összehasonlító nyelvészetten és az ellenségeink által írt kora középkori iratokon alapuló szüleménye, azt már a MTA fiatalabb kutatóinak nemzedéke is tudja. Nemrégén alakult belőlük egy csoport, amely az újabb, több tudományágból származó eredményeket készül egyeztetni az eddig elfogadott elméletekkel, időrenddel. Egyeztetni kellene. Nem fog nekik sikerülni! Szembe fognak vele kerülni! Elérkezik majd a kabát újragombolásának az ideje, remélem, még megérem!

Trianon bekövetkeztének valóságos okait sem ismerjük még igazából. Kutatók hosszú sora foglalkozott már vele, közülük néhányan e helyen is ismertették véleményüket.

Most 15. alkalommal rendezzük meg a trianoni békediktátum évfordulójának előestéjén a fáklyás felvonulást és a megemlékezést. Minden alkalommal megkoszorúzzuk a III. Honvéd Gyalogezrednek a Nagy Sándor József Laktanya falán elhelyezett emléktábláját is, tisztelegve ezzel Debrecen sok csatában helytállt katonái előtt.

2000-ben kerekasztal-beszélgetés volt, Trianon 80 éve – „Magyarországnak van helye a nap alatt” (Lord Rothermere) és Közép-európa jövője - Kiútkeresés a Kárpát-medence ökológiai egységének visszaállításáért címmel. Előadók: dr. Drábik János közgazdász (München), dr. Lángi Mária történész (Budapest), dr. Popély Gyula történész (Pozsony), Szócs Géza író (Kolozsvár), dr. Takács Péter történész (Nyíregyháza), dr. Aradi Csaba ökológus, Kelemen József - Közép-Európa Klub, dr. Molnár Géza Tisza kutató, ártéri gazdálkodási szakember.

Ekkor volt a lord Rothermere által adományozott, 1933-ban készült „Magyar Fájdalom” szobor újrafelállítási ünnepe, Időpontja: 2000. június 4. Helyszíne: Debrecen, Bem tér 26., 27. szám előtti park.

Az évtizedekig titokban illetve méltatlanul tárolt mű felállítását a Debreceni Városvédő és –szépítő Egyesület kezdeményezte, e célra pályázaton elnyert pénzünk segítette a helyreállítás megkezdését, amely összeget a város egészítette ki. A szobor felújítását és a talapzat elkészítését Győrfi Lajos szobrászművész végezte. Az önkormányzat és az egyesület együttműködésének eredménye tehát, hogy itt áll e szobor.

Régóta bevált gyakorlat, hogy régi, nemzeti ünnepeket a mindenkori rendszer átnevez, saját ünnepét ülteti rá, hátha az emberek elfelejtik. (Augusztus 20. – Alkotmány ünnepe, március 15. – FIN - Forradalmi Ifjúsági Napok, és a szegény Mikulásból is Téalapó lett. A vallási ünnepek nagy részét meg eltüntették.)

Pár nap óta újra hallom a különböző csatornákon, hogy holnap a Nemzeti Összetartozás Napja lesz. Dehogyan nemzeti összetartozás, pont az ellenkezője június 4-e! A Nemzet szétdarabolásának a napja!

Lám, így kell a szerecsent megmosdatni! A feketéből fehér lesz, gyásznapból ünnepnap. Tán Nyugat Európa finnyás urait zavarja, hogy gyalázatos művekre évente emlékezünk? Az országgyűlésünk meg megszavazta a névváltoztatást. Én viszont biztos vagyok benne, hogy a nemzet nem felejt. Hogy is mondták annak idején? Nem, nem, soha!

Debrecen, 2014. június

**Karácsonyi György
az egyesület elnöke**